

Magt at udvide Afstanden, men ikke indskrænke den. At de ogsaa kunne dette sidste, har man søgt at tydeliggøre ved dette Forslag.

Hermed skal jeg anbefale at stemme for alle Udvalgets og dets Flertals Ændringsforslag samt Ændringsforslagene under Nr. 11, 20, 26 og 33—34.

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille et Par Ændringsforslag til det foreliggende Forslag vedrørende Bestemmelserne om Maalet paa Rødspætter. Men jeg maa først tillade mig at henvise til min Betænkning. Af forskellige ærede Talere er det udtalt, at der nu er arbejdet saa meget paa Sagen, at der maatte kunne være Haab om at komme til en Afslutning, og man mente at se et Fremskridt i det her foreliggende Forslag, naar det blev rettet med de af Flertallet stillede Ændringer. Jeg kan ikke dele det Haab. Jeg finder, at den bestaaende Saltvandsfiskerilov er en saa oprørende Hindring for den fri Udøvelse af Fiskeriet for den fattige Fiskerbefolkning, at den maa grundig reformeres for at blive tilfredsstillende, og jeg kan ikke indse, at Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer kan føre til Maalet. Den nuværende Saltvandsfiskerilov maa nærmest betegnes som en Lov til Forhindring af dansk Fiskeri, og naar det er saaledes, kunne Ændringer af den Natur, som her foreligge, ikke gøre det.

Hvor vanskeligt det er at finde en passende Lov ses deraf, at fra alle Sider have Talerne været af fuldstændig modsatte Anskuelse, Ændringsforslagene stride mod hinanden, alle Deputationer tale mod hinanden. Jeg fastholder det Standpunkt, som jeg altid har indtaget, at vi ikke kunne lave een Fiskerilov for de ferske Vande og een for de salte Vande. Thi Staten har kun Højhedsret indenfor $\frac{3}{4}$ Mil fra Kysten; alt det Fiskeri, der foregaar indenfor denne Linie, er derfor Indenskærsfiskeri, og vi kunne kun give en Lov for Fiskeriet i Danmark, som omfatter paa een Gang det salte Vand indtil Højhedsgrænsen og de ferske Vande. Det er saa meget mere nødvendigt, som nogle af vore vigtigste Fisk, som særlig ere Genstand for Fiskerilovenes Bestemmelser, udvikle sig saavel i salt Vand som i fersk Vand. Laks og Ørred gaa op i det ferske Vand for at yngle, og der maa derfor være Fredningstider baade for det salte Vand og Brakvand og Fredningstider for det ferske Vand, og det maa indarbejdes i een Lov. Vi kunne ikke have to Fiskerilove

og to Udvalg, maaske ogsaa forskellige lovgivende Forsamlinger for at blive enige om det, det maa, efter min Mening, ind under eet Synspunkt. Med Hensyn til Aalen gælder noget lignende. Medens Laksen gaar op i det ferske Vand for at yngle, gaar Aalen op i det ferske Vand for at vokse sig stor og gaar atter ud i det dybe Hav for at yngle. Det forekommer mig umuligt paa tilfredsstillende Maade at lave Fiskerilove for det danske Fiskeri, naar det ikke forenes under een Kappe. En saadan Lov maa indskrænke sig til at indeholde de nødvendige Politibestemmelser med Hensyn til Afstande, Afmærkning og sligt, idet den saa i øvrigt deler vort udstrakte Fiskeriterritorium i Distrikter, for hvilke man fastsætter de forskellige nødvendige Vedtægter — selvfølgelig med Ministeriets Samtykke —, i hvilke Vedtægter ogsaa Fredningsbestemmelser blive at optage.

Det forekommer mig umuligt at komme til en Lov ad anden Vej. Jeg kan i alt Fald ikke gaa med til en saadan Lov som den nuværende, selv reformeret efter Regeringens Forslag, idet for store Hindringer for Udøvelsen af Fiskeriet derved ere lagte i Vejen for hele den store og fattige Fiskerbefolkning. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, det vil jeg faa Lejlighed til nærmere at udvikle ved 3die Behandling, jeg skal kun henvise til min Betænkning og navnlig til tidligere Betænkninger vedrørende det foreliggende Lovforslag.

Mit væsentligste Ændringsforslag findes under Nr. 22 og vedrører Lovforslagets § 15, og jeg har til dette faaet Tilslutning af en Del andre Medlemmer, som ærede Medlemmer ville se. Skulde det ikke blive vedtaget, har jeg stillet et selvstændigt Forslag under Nr. 23. Jeg skal kort sige, hvad Ændringsforslaget under Nr. 22 gaar ud paa. Det gaar ud paa at beskytte det Fiskeri, som vi ikke kunne lovgive om, nemlig det, der foregaar udenfor Højhedsgrænsen. Saasnart vi komme udenfor en Afstand af $\frac{3}{4}$ Mil fra Kysten, er det aldeles urimeligt at ville forbyde vore egne Folk at fiske. Vi ofre Penge paa Havne og paa Udviklingen af Fiskeriet paa mangfoldige Maader, men saasnart vi komme til Fiskerne, lægge vi Hindringer i Vejen for, at Fiskerne kunne gaa ud paa det dybe Hav og fiske paa international Grund, hvor vi ikke kunne lovgive det allermindste. Hvad danske Fiskere fiske ude paa de store Have fra danske Skibe, tilhører dem med samme Ret, som Ager-